

ชื่อวิทยานิพนธ์	การใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและอนุเจตในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์มาเลเซียและนักศึกษาแพทย์ไทย
ผู้เขียน	นางบยาตี คือรามัน
สาขาวิชา	ภาษาศาสตร์ประยุกต์
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาการใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและอนุเจตในงานเขียนเชิงบรรยายและงานเขียนแสดงเหตุผลในภาษาอังกฤษโดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะแพทยศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติมาเลเซีย ประเทศมาเลเซีย จำนวน 14 คน และนักศึกษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ประเทศไทย จำนวน 14 คน เพื่อตอบคำถามวิจัย 4 ข้อดังนี้คือ 1) นักศึกษากลุ่มใดใช้คำเชื่อมมากกว่ากัน 2) คำเชื่อมชนิดใดที่มีความนิยมใช้มากที่สุด 3) คำเชื่อมที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและอนุเจตในงานเขียนโดยนักศึกษามาเลเซียและไทยเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร และ 4) ความถี่ของการใช้คำเชื่อมและคุณภาพของงานเขียนสัมพันธ์กันหรือไม่

นักศึกษาทุกคนให้ข้อมูลส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษพร้อมกับเขียนเรียงความ 2 เรื่อง เรื่องที่หนึ่งเชิงบรรยายและเรื่องที่สองแสดงเหตุผล งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยผสมผสานเชิงคุณภาพและปริมาณ ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนักวิจัยได้วิเคราะห์คุณภาพของงานเขียนในภาพรวม หลังจากนั้นได้จำแนกคะแนนที่ได้มาโดยใช้เทคนิคสูง-ต่ำ 27% และตามด้วยการวิเคราะห์การใช้คำเชื่อมในงานเขียนทุกชิ้น

ในส่วนของวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ นักวิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) ในการวิเคราะห์การใช้คำเชื่อมพบว่ามีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง ทั้งนักศึกษามาเลเซียและนักศึกษาไทยมีความเหมือนกันในการใช้คำเชื่อมที่เป็นคำเชื่อมไวยากรณ์โดยการใช้คำเชื่อมแบบอ้างอิงและคำเชื่อมระหว่างประโยคมากกว่าคำเชื่อมความหมายโดยการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือการใช้คำซ้ำ อย่างไรก็ตามนักศึกษามาเลเซียใช้คำเชื่อมความหมายมากกว่านักศึกษาไทย ส่วนนักศึกษาไทยใช้คำเชื่อมแบบอ้างอิงในงานเขียนแสดงเหตุผลมากกว่านักศึกษามาเลเซีย เมื่อเทียบระหว่างจำนวนคำเชื่อมที่ใช้ในงานเขียนที่ได้คะแนนสูงกับงานเขียนที่ได้คะแนนต่ำโดยนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้ ก็พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ชี้แนะให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะครูที่สอนเด็กไทยพัฒนาการใช้คำเชื่อมความหมาย เพื่อสอนถึงการนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอน และให้นักศึกษามีกระบวนการการใช้ความคิดด้วยการฝึกการเขียนเพื่อวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

Thesis Title	Cohesion and Coherence in English Essays Written by Malaysian and Thai Medical Students
Author	Mrs. Bayatee Dueraman
Major Program	Applied Linguistics
Academic Year	2006

ABSTRACT

This study examined cohesion and coherence in narrative and argumentative English essays written by 14 Malaysian and 14 Thai second year Medical students at the National University of Malaysia, in Kuala Lumpur, Malaysia; and at Prince of Songkla University, Hat Yai, Thailand, respectively. This examination of the essays written by the two subject groups was aimed at answering four research questions: 1) Which group uses more cohesive devices? 2) What types of cohesive devices used are most prominent? 3) What are the similarities or differences of frequencies and types of cohesion and coherence in the essays written by these two groups? 4) Is there a relationship between the number of cohesive devices used and writing quality.

Each student was asked to give their demographic information and write two essays, one narrative and one argumentative essay. In this qualitative and quantitative mixed type of the study, the quality of the essays was holistically rated and the scores were grouped using high-low 27% technique followed by the analyses of the cohesive devices used in each essay.

The series of t-tests performed on the cohesion analysis showed both similarity and differences. Regarding similarity, both Malaysian and Thai writers used more syntactic ties (reference and conjunction) than semantic ties (reiteration and collocation). The Malaysian writers used more reiteration than the Thai writers, while the Thai writers used more references in their argumentative essays than the Malaysian writers. There were no differences in the number of cohesive devices used between the high and low-rated essays written by these two groups of writers.

It is suggested that ESL/EFL teachers, Thai teachers in particular, should improve students' use of semantic ties, teach coherence to the students via ideas and

organizational emphasis, and train students' minds and thought processes with reasonable argumentation through frequent writing practices.